דאפילו אקשויי נמי לא אקשו, ומנא ידעה? דאמר מר אין לך כל שר ונגיד שלא בא על רחב הזונה, אמרו-בת י' שנים היתה כשיצאו ישראל ממצרים וזנתה א] [כל] מ' שנה שהיו ישראל במדבר, אחר נ' שנה נתגיירה, אמרה ב] יהא מחול לי בשכר חבל חלון ופשתים: אמר מר ועובדי כוכבים בזמן הזה רשאין לעשות כן. מנא ה"מ דת"ר דבר אל בני ישראל בני ישראל מצווין על שחוטי חוץ ואין העובדי כוכבים מצווין על שחוטי חוץ, לפיכך כל אחד ואחד בונה לו במה לעצמו ומקריב עליה כל מה שירצה. א"ר יעקב בר אחא אמר רב אסי אסור לסייען ולעשות שליחותן, אמר ג] רבה ולאורינהו [להו] שרי כי הא *דאיפרא הורמיז *אימיה דשבור מלכא שדרה ד] קורבנא לרבא שלחה ליה אסקוה ניהליה לשם שמים *אמר להו לרב ספרא ולרב אחא בר הונא זילו ודברו תרי עולמי גולאי וחזו היכא דמסקא ימא שירטון ושקלו ציבי חדתי ואפיקו נורא ה] ממרא חדתא ואסקוה ניהליה לשם שמים א"ל אביי כמאן כר"א ו] בן שמוע *דתניא ר' אלעזר בן שמוע אומר מה מזבח שלא ישתמש בו הדיוט אף עצים שלא ישתמש בהן הדיוט והא מודה ר"א בן שמוע בבמה דתניא כתוב *אחד אומר °ויתן דוד ז] לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות וגו' *וכתיב °ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים הא כיצד ח] גובה מכל שבט ושבט חמשים שהן שש מאות, רבי אומר משום אבא יוסי בן דוסתאי בקר [*ועצים] ומקום מזבח בנ' וכל הבית ט] כולו בשש מאות ר"א בן שמוע אומר בקר ועצים ומקום מזבח בנ' וכל הבית כולו בשש מאות דכתיב °ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדוני המלך [הטוב בעיניו] ראה הבקר לעולה והמורגים [וכלי הבקר] לעצים ורבא אמר לך התם נמי בחדתי; מאי *מורגים? אמר עולא מטה של טורבל, מאי מטה של טורבל? אמר *אביי עיזא דקרקסא דדיישן י] דישאי אמר אביי מאי קרא °הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות, מקרי ליה יא] רבא לבריה ורמי ליה קראי אהדדי כתיב °ויתן דוד יב] לארנן וגו' וכתיב ויקן דוד וגו' הא כיצד גובה מכל שבט ושבט חמשים *שהן שש מאות, ואכתי קשיין יג] אהדדי: התם כסף הכא זהב? אלא יד] ה"ק גובה כסף במשקל שש מאות זהב: קדשים קלים טו] נאכלים [בכל מחנה ישראל]: אמר רב הונא בכל מקומות ישראל טז] (אבל מחנה לא הוי איתיביה) יז] ר"נ לרב הונא ומחנות במדבר לא הואי והא תניא *כשם יח] שמחנה במדבר כך מחנה בירושלים: מירושלים להר הבית מחנה ישראל, מהר הבית לשער נקנור מחנה לויה, מכאן ואילך מחנה שכינה והן הן קלעים שבמדבר יט] אלא אימא בכל מקום מחנה ישראל, פשיטא? מהו דתימא איפסלו ביוצא קמ"ל ואימא ה"נ? אמר קרא °ונסע אהל מועד *אע"פ שנסע אהל מועד הוא תניא רשב"י אומר עוד אחרת היתה כ] (וחיל) עזרת נשים היא ולא היו עונשין עליה, ובשילה לא היו אלא שני מחנות בלבד מינייהו לא הוה, אמר כא] רבה מסתברא דמחנה לויה (א) כב] הואי דאי סלקא דעתך מחנה לויה לא כג] הואי נמצאו

תורה אור

ויקרא יז

דה"א כא

ש"ב כד

ישעיה מא

במדבר ב

דאפי' אקשויי. אבר לתשמיש לא אקשו והיא שהיתה יודעת בדבר אמרה לשלוחי יהושע בלשון זה: דאמר מר. במכילתא בפ' יתרו: אמרה כד] ימחל לי בשביל חבל ופשתים וחלון. במכילתא תניא הכי אמרה רבש"ע בג' דברים חטאתי בג' ימחל כה] בחבל ופשתים וחלון שהיו מנאפים עולין אליה בחבלים דרך החלון ויורדים, וגם טמנתם בפשתי העץ ובאותן שלשה דברים עצמן זכתה להציל השלוחים: אסור לסייען. בשעת איסור הבמות כגון בזמן הזה דקדושת ירושלים אין אחריה היתר: אורויי להן. היאך יעשו: זילו כו] דברו תרין עולמי גילאי. לכו כז] וקחו שני עובדי כוכבים בחורים בני גיל אחד שכן טוי לדבר: דמסקא ימא שירטון. לימון בלע"ז ומתייבש ונעשה קרקע דבעינן שלא נשתמש הדיוט במזבח: ואייתו ליבי חדתי. שלא נשתמש בהן אדם שלא יהא שברי כלים: ואפקו נורא כח] ממרא חדתא. נ"ל שהוא פויישי"ר של אסתמא אליי"ר בלע"ז שמוציאין בו אש מן האבנים: ה"ג כמאן כר"א בן שמוע דתניא ר"א בן שמוע אומר מה מזבח כו'. ובת"כ היא שנויה בפרשה ראשונה: כתוב אחד אומר. ברייתא זו משובשת בספרים ושנויה היא בספרי בברכת כהנים וכך היא שנויה הא כילד מקום מזבח בחמשים וכל הבית בשש מאות רבי אומר בשם אבא יוסי בן דוסתאי גבה מכל שבט חמשים שהן שש מאות ר"א בן שמוע אומר ויקן דוד את הגורן כדמפרש בענין כט] ויתן דוד לארונה במקום [שקלי] זהב משקל שש מאות אבל הבקר לעולה והמוריגים וכלי הבקר לעצים בכסף שקלים חמשים ל] ויאמר ארונה וגו' (ע"כ הגי') והכי פירושא דקרא ויקן דוד את הגורן ולא פירש במה קנאו שהרי פירשו במקום אחר כבר (דה"א כא) ויתן דוד לארונה במקום וגו' ואת הבקר קנה בכסף שקלים חמשים לא] (זהב): (ב) הא מודה ר' אלעזר בבמה. דקתני המוריגים לקח דוד לעצים כדבר ארונה: משקל שש מאות. לקמיה מפרש כסף שוה משקל שש מאות זהב: מטה של טורבל. כך נקרא במסכת פרה (פי"ב מ"ט): עיזא דקורקסא. כמין עז של עץ ויש בו יתידות חדים לב] [וגם עשוי] חריצים קרני"ש ומוליכו ומביאו על הקשים של דישה לאחר שנידושה ומתחתכין ונעשין *תבן: מאי קרא. דהוא עשוי חריצים ומוכן לדוך ולדוק: כסף שש מאות שקלי זהב. וה"ק כסף שוה שקלים חמשים של זהב גבה מכל שבט ושבט: בכל מקומות ישראל. קא סלקא דעתך השתא דאפי' יצא אחד מהן חוץ למחנה ישראל אוכל קדשים קלים שם: שער נקנור. של עזרה לג] היה שער המזרח: והן הן קלעים שבמדבר. לפנים משער נקנור הוא כמקום לפנים מן הקלעים במשכן: אימא בכל מקומות מחנה ישראל. שאפי' בשעת סילוק מסעות אין נפסלים אלא מוליכן עמו ובמקום חנייתן אוכלין במחנה: עוד אחרת היתה. מחנה רביעית חלוקה מהר הבית ומעזרה ולא היו עונשין עליה על הנכנס לה בטומאה במסכת כלים (פ"א מ"ח) מפרש מה היא חלוקתו מהר הבית: דמחנה לויה מיהא הואי. ומחנה ישראל הוא דחסר דאם לא כן דמחנה ישראל הואי ולא מחנה לויה:

כמלאו

אסור לסייען ולאסור לעשות שליחותן. תימה לר' יוסי דאמר לעיל בפרק ב"ש (דף מה.) דקדשי עובדי כוכבים השוחטן בחוץ חייב לא ה"ל למיתני הכא לשון אסור כדמוכח בריש פ' בתרא דיומא (דף עג:) לד] דחיוב כרת לית ליה למיתני אסור וי"ל דקתני אסור לפי שיש כמה עבודות דלא מיחייב עלייהו בחוץ דאסור לסייען דגזרינן אטו עבודה דבת חיובא: כמאן כרבי אלעזר בן שמוע כו'. עיקר מילתיה במנחות בהקומץ רבה (דף כב.): גבה חמשים מכל שבט ושבט שהן שש מאות. הא דכתיב הכא כסף והכא זהב מפרש לקמיה דה"ק גבה כסף שוה נ' שקלים של זהב לכל שבט דהיינו שוה שש מאות זהב לכל השבטים ור"ת אומר שיש במדרש דנתן לו חמשים שקלי זהב דהיינו שש מאות שקלי כסף וקשה דבפ' שור שנגח (ב"ק דף לו.) משמע דדינר של זהב שוה כ"ה של כסף ואומר ר"ת דדינר של זהב עב כפלים משל כסף ותדע מדאמרי' בפ' אלו טריפות (חולין דף נה:) גבי טחול ואי אשתייר ביה כעובי דינר זהב כשירה משמע דמשונה בעוביו משל כסף*: אימא בכל מקומות מחנה ישראל. שאפילו בשעת

כד א ב ג מיי' פי"ט מהל' מעשה הקרבנו' הלכה טו:

כה ד מיי' פ"ז מהל' איסורי מזבח הל"ג:

כו ה מיי' פ"ו מהל' בית הבחירה הל' יא:

עי' מ"ש רש"י ב"ב ח. ד"ה איפרא הורמיז ותוס' סנהדרין לט. ד"ה דהורמיז

[וע"ע תוס' כתובות לט: ד"ה נתן וכב"מ מד: ד"ה לא מכ"ה ובשבועות מד: ד"ה התקבלתי]

לעיל כח: [מנחות נה.]

ב"ב ח.

נ"א אמר להו רבא

מנחות כב.

ג"ז שם וע"ז כ"ד.

[במנחות שם איתא רב יהודה ובע"ז הוא סתמא ע"ש]

תוספתא דכלים פ"ק

נ"א תבן

נושא

מותר לנכרים בזמן הזה להקריב לה' בבמות

נושא

מח' אביי ורבא אם הנצים [illegible]

נושא

ג' דעות בתנאים

נושא/מבנה

שלבים בדברי ר' הונא לפרש הא דקתני דמשהוקם המשכן קדשים קלים נאכלין בכל מחנה ישראל

נושא

בשילה היו ב' מחנות ולא ג' איזה לא היה

מבנה

(מחקב) שאלות

תשובות

הגהות הב"ח

(א) גמ' דמחנה לויה מיהא הואי: (ב) רש"י ד"ה הא מודה נ"ל קודם ד"ה כתוב אחד כו' [וגם צ"ל ויתן דוד לארנן] במקום שקלי זהב משקל וכו' בכסף שקלים חמשים שנאמ' (ויקן) [ויאמר] דוד וגו' והכי פירושו דקרא וכו' ולא פי' במה וכו' חמשים הס"ד:

שיטה מקובצת

א] וונתה כל מ': ב] אמרה ימחול לי בשביל חבל ופשתים וחלון: ג] אמר רבא אות ה' נמחק: ד] שדרה עגלא תילתא לקמיה דרבא שלחה: ה] נורא ממגנא חדתא תיבת ממרא ל"ש: ו] אלעזר בר שמוע. וכצ"ל לקמן: ז] דוד לארונה תיבת לארנן נמחק: ח] הא כיצד מקום מזבח בחמשים ומה שבנתים נמחק: ט] הבית בשש מאות רבי אומר משום אבא יוסי בן דוסתאי גובה מכל שבט ושבט חמשים שהן שש מאות ר"א בר שמוע אומר ויקן דוד את הגורן כדמפרש בענין ומה מפורש ויתן דוד לארונה במקום זהב משקל שש מאות אבל את הבקר לעולה והמוריגים וכלי הבקר לעצים בכסף שקלים חמשים שנאמר ויאמר ארונה וגו' ורבא אמר לך: י] דדיישן דשתאי: יא] ליה רחבה לבריה תיבת רבא נמחק: יב] דוד לארונא תיבת לארנן נמחק: יג] קשיין קראי אהדדי: יד] אלא אימא גובה תיבות ה"ק נמחק: טו] קדשים קלים נאכלים בכל מחנה ישראל: טז] מתיבת אבל עד תיבת ר"נ נמחק: יז] א"ל ר"נ לרב הונא: יח] כשם שהיה מחנות במדבר כך היה מחנה בירושלים: יט] שבמדבר אימא בכל מקומות מחנה ישראל ותיבת אלא נמחק: כ] היתה שם עזרת נשים ולא היו עונשין עליה: כא] אמר אביי תיבת רבה נמחק: כב] לויה מיהא הואי: כג] לא הוה דא"כ נמצאו. תיבת הואי נמחק: כד] אמרה ימחול לי: כה] ימחול לי בחבל: כו] זילו ודברו תרין: כז] לכו ודברו שני תיבת קחו ל"ש: כח] נורא ממגנא תיבת ממרא ל"ש: כט] בענין ומה מפורש ויתן: ל] חמשים שנאמר ויאמר: לא] חמשים הוא סה"ד ואח"כ מה"ד זהב משקל שש מאות לקמיה מפרש כסף שוה משקל שש מאות זהב ואח"כ מה"ד הא: לב] חדים וגם עשוי חריצים: לג] עזרה הוא תיבת היה נמחק: לד] דיומא דבחיוב כרת: